

DIN NÄSTA

En tidning från Räddningsmissionen

Nummer 3, 2021

*Tema:
Dröm
framåt*

"Jag önskar att jag hade fått se den här föreställning när jag var liten, för att förstå att jag inte var ensam."

Aja Rodas spelar huvudrollen i Solrosens teater-projekt.

● SID 4

"Jag kan inte tänka mig något som är mer meningsfullt än att få vara med och utveckla Räddningsmissionen."

Direktor Emil Mattsson pratar visioner och framtid.

● SID 8

Aktuellt

Bli volontär på MatRätt!

Vårt arbete kan inte bli helt digitalt och behovet av volontärer är stort. Just nu finns lediga uppdrag i vår matsvinnbutik MatRätt och som studiestödjare och läxhjälpvolontär.

Läs mer på:
raddningsmissionen.se/volontar

Bli familjehem eller jourhem!

Räddningsmissionen vill skapa goda förutsättningar för barn och ungdomar som är i behov av en trygg uppväxtmiljö. Vi rekryterar, utreder, utbildar och handleder familjehem och jourhem som tar emot ett barn i sitt hem.

Läs mer på
raddningsmissionen.se/familjehem

Hyr ut via Hjärterum!

Hjärterum är ett projekt för att motverka den stigande hemlösheten. Via Hjärterum kan du hyra ut i andrahand på ett tryggt och smidigt sätt, då Räddningsmissionen står som garant på kontraktet.

Läs mer på
www.hjarterum.com

Räddningsmissionen
Nordhemsgatan 12
413 27 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00
E-post: info@raddningsmissionen.se
www.raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare
Emil Mattsson

Redaktör
Joachim Lundell, 031-712 12 55

Medarbetare i detta nummer
Emil Mattsson, Joachim Lundell, Eva Erlandsson, Erika Persson, Sandra Malmtoft, Sofia Rydhard, Joakim Hagerius, Erika Nordbring och Mediatorget.

Bild omslag
Erika Persson

Prenumeration
Det kostar inget att få DIN NÄSTA i brevlådan. Hjälp oss gärna att sprida tidningen.

Vill du ge en gåva till Räddningsmissionen?

Postgiro: 90 04 44-1
Bankgiro: 900-4441
Swish: 900 44 41

90 KONTO SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

Joakim Hagerius

Joakim Hagerius

Styrelseordförande Räddningsmissionen

Nya vägar för nya tider

Varje år i juni åker styrelsen i Räddningsmissionen i väg för att få mer sammanhållen tid och möjlighet att blicka framåt. Vi ställer oss frågorna varifrån vi kommer, var vi befinner oss och vart vi är på väg. Samtalen dessa dygn sträcker sig över många frågor och böljar fram och tillbaka när vi försöker förstå vår tid, vårt sammanhang och vår uppgift. Man kan tycka att det är konstigt att vi inte bara enkelt kan konstatera detta när organisationen har funnits i över 60 år. Att vi är efter år behöver återkomma till frågan om vem som är och vem som bör vara fokus för våra insatser och initiativ.

Och på ett sätt är det enkelt. Vi är en organisation med kristna församlingar som huvudmän, vi är som organisation rotade i kyrkans långa historia och i den bibliska berättelsen som sträcker sig flera tusen år tillbaka i tiden. Och i den berättelsen har "invandraren, änkan och de faderlösa" återkommande varit namngivna och viktiga och inneslutna i praktisk omsorg. Det är i den traditionen som Räddningsmissionen finns.

Det som komplicerar bilden är att tiderna ändras och därför behöver vi på nytt definiera vem "invandraren, änkan och de faderlösa" är i vårt sammanhang och i vår tid.

När jag lyssnade på Jens Stoltenbergs sommarprat i P1, tidigare statsminister i Norge och numera generalsekreterare för Nato, blev hans berättelse en påminnelse om att vi lever

i en tid som kan vara komplicerad att förstå. För inte så länge sedan fanns en tydlig gräns mellan krig och fred, sa Stoltenberg. När krig inleddes deklarerades det officiellt och när freden inträffade likaså. Det fanns datum att förhålla sig till. Men så är det inte längre enligt Stoltenberg. Idag vet man inte så tydligt om det är krig eller fred. Kriget kan lika gärna bara ha bytt skepnad från vapen och ammunition och i stället utspelas genom påverkansaktioner i cyberrymden.

Och just att vi lever i en osäker, snabbt föränderlig och ibland svårtolkad tid gör det ännu viktigare att återkommande återvända till grundläggande frågor om vilka vi är och för vem vi finns till. Detta gör det också svårare att dra ut de långa linjerna och sia om framtiden. Vem kunde ana något år före 2015 att ett viktigt fokus i Räddningsmissionens arbete skulle vara ensamkommande flyktingbarn från Afghanistan? Eller att vi år 2020 skulle få se en utbredd matfattigdom i Göteborg som vi gjort genom etableringen av MatRätt? Och vem skulle ha kunnat förutsäga att vi år 2021 skulle starta en grundskola i ett av Sveriges mest utsatta områden eftersom förorterna och ungdomarna som växer upp där är en framtidsfråga som påverkar hela samhällsutvecklingen i Sverige?

Räddningsmissionens styrka är att vi är snabba, flexibla, modiga och samtidigt djupt rotade i flertusenårig tradition. Vi vet varför vi finns och därför ställer vi oss frågorna varje år om vart vi är på väg, i just vår tid.

”Ingen ska behöva bära på familjehemligheter”

Aja Rodas spelar sig själv för att ge barn hopp.

– Det kan vara tungt för ett barn att bära på hemligheter. Det säger Aja Rodas som utgår från sin egen barndom som var full av längtan och skam. Aja spelar sig själv i den turnérande teatern Det ingen får veta om pappa – som handlar om att ha en frihetsberövad förälder.

TEXT: SOFIA RYDHARD / FOTO: ERIKA PERSSON

På scenen i den utsmyckade teatersalen i Vänersborg står Aja Rodas, Mats Jäderlund och violinisten Camilla Arvidsson och väntar in barnen. Bakgrunden och golvet är gult, som en solros. Snart strömmar tolvåringar in och tar plats i publiken. De tar del av en fartfylld, humoristisk och sorglig historia om ett barns familjsituation till tonerna av fiolspel.

30 000 barn, så många är det som har en förälder som är frihetsberövad i Sverige. Många av barnen håller

det hemligt. Räddningsmissionens verksamhet Solrosen fick nyligen stöd från Allmänna Arvsfonden för att genomföra ett projekt för att höja kunskaperna om barn till frihetsberövade föräldrar. Även barnrättsorganisationen Erikshjälpen finns med i samarbetet kring projektet. I centrum av arbetet står teaterföreställningen ”Det ingen får veta om pappa”, skapat av dramatikern Lucas Svensson med hjälp av skådespelaren Aja Rodas egna barndomsminnen. Hennes

pappa satt i fängelse stora delar av hennes uppväxt. Violinisten Camilla Arvidsson används för att skildra Ajas pappas egna intresse för fiolspelen och Mats Jäderlund spelar både mamman och pappan.

Aja: Pappa fanns i min fantasi

Efter teatern är slut går jag och Aja Rodas åt sidan, jag frågar om hennes uppväxt.

– Min pappa hamnade i fängelse när jag var väldigt liten och var

frånvarande i princip hela min uppväxt. Ingen pratade om honom, inte ens i familjen och frågor blev bortviftade. Antagligen trodde mamma att hon skyddade mig genom att inte prata om det, eller så tog bara skammen över. För mig blev det en sorg och en längtan. Jag hälsade bara på honom en gång under alla åren så det var mycket fantiserande om vem han var men också om vad han hade gjort för att hamna i fängelset. Eftersom jag inte hade någon att prata med så levde jag mycket i min egen fantasi, berättar Aja.

I teatern får vi se karaktären Aj försöka prata med sin pappa om hur han har det i fängelset. Aj intalar sig att hon är lik sin pappa till utseendet fast hon inte riktigt vet hur han ser ut. Hon drömmer om föräldrarnas liv i Vasa i Finland som det snyggaste paret i stan.

” Den här pjäsen blir ju också ett sätt för mig att lära känna min pappa på ett plan.

– Jag har bearbetat mycket från min barndom bl.a med hjälp av terapi och samtal och så har teatern i sig en läkande kraft. Den här pjäsen blir ju också ett sätt för mig att lära känna min pappa på ett plan. Jag växte aldrig upp med honom och nu är han död. Jag kommer aldrig få lära känna honom närmare än så här. Jag tycker att teatern har varit en helt fantastisk process. Det har varit så givande att få träffa människorna från Solrosen och att få kontakt med barnen vi spelar för.

En stor hemlighet att bära som barn

Aja Rodas växte upp i Finland på 60-talet. Aja och hennes mamma flyttade senare till Sverige, där Aja

inte upplevde någon trygghet, varken hemma eller i skolan. I skolan ljög Aja om var hennes pappa befann sig och hittade bland annat på att han var en resande affärsman. Hon dolde hemligheten på grund av skam men även för att hennes mamma inte ville att hon skulle berätta. Trots det blev hon mobbad i skolan, inte minst som Finlandssvensk tyckte barnen att hon var annorlunda.

– Jag hade det tufft, min mamma drack för mycket och det var många löften som sveks. Jag skämdes för att jag var annorlunda som invandrare och för att jag kom från en konstig familj. Jag trodde ju att jag var ensam med att ha en pappa i fängelse. Min mammas uppmaningar var att hålla det hemligt när vi kom till Sverige, så det blev en stor sak att bära på och hålla borta från lärare och klasskamrater. Jag blev mästare på att leda in konversationer på andra spår. En gång började jag sjunga en sång mitt i klassrummet istället för att berätta, så säklart blev jag snabbt utsatt för mobbning av barnen.

Föreställningen når ut till barnen

Föreställningen spelas för mellanstadiet i främst Västra Götaland, Aja berättar att den mottas otroligt bra av både pedagoger och barn. Hon skrattar och säger att hon kanske är partisk, men lovordar starkt teater som ett sätt att sprida kunskap som fångar individen.

– Teater har en förmåga att nå ut på ett speciellt sätt. Om man själv har något liknande problem eller tankar om det som händer på scenen så kan man få sitta i lugn och ro och ta in det. I föreställningen tar vi upp många andra ämnen som till exempel att ha en förälder som dricker för mycket och om hur det kan påverka barn. Att få chansen att se något sånt här och kunna känna igen sig tror jag är jätteviktigt för barnen. Jag vet att det är många som sitter där och har liknande upplevelser. Det får vi bevis på i frågestunden som görs efter teatern, då kommer det mycket frågor om högt och lågt.

Tillbaka i salen börjar frågestunden.

Någon undrar om dialekter är svåra att härma, en annan undrar varför Aja höll i skedar för att inte ramla ihop. Ensemblen tar varje fråga på allvar och svarar uppriktigt och utförligt. Aja avslöjar snart att teatern kretsar sig kring hennes egen livshistoria.

Det går en susning i rummet och frågorna blir mer specifika: ”Åkte ni någonsin till Spanien som din pappa lovade?” Aja menar att avslöjandet om hennes egen barndom blir en extra dimension av teaterföreställningen. Aja säger att pedagogerna många gånger har varit förvånade över graden av intresse barnen har visat.

– Många av barnen har inte varit på teater förut, och pedagogerna får ett stödmaterial innan för att förbereda dem på upplevelsen. Att skilja på verklighet, film och teater är en av sakerna som diskuteras. Så det brukar vara ett hisnande ögonblick för barnen att få veta att teatern handlar om mig. Innan det ger vi utrymme för barnens egna associationer och tankar när de upplever föreställningen. Jag tror att det är helande och positivt att jag som en vuxen människa berättar om någonting som påminner om deras egen situation. De får se att även om man har det jobbigt hemma kan det gå bra ändå.

Faktum är att det i de flesta skolor finns barn som har en förälder som är frihetsberövad. En av dem fick Aja träffa genom en

▶
oväntad handuppräckning under frågestunden.

– Ett ögonblick som jag särskilt kommer ihåg är när ett barn räckte upp handen och berättade att hans pappa också sitter i fängelse. Efteråt fick jag reda på att det barnet aldrig hade sagt det till sina klasskompisar. Vi bjuder in och försöker svara så ärligt som möjligt på alla frågor. Jag tror det barnet kände sig trygg i rummet. Det ögonblicket kommer jag bära med mig, ler Aja.

– Jag hoppas och tror inte att han blev retad efteråt. Alla hans klasskompisar hade ju sett och upplevt samma sak, snarare kanske det öppnar upp för nyfikna frågor. Jag tror att när jag står där som vuxen och vi tillåter alla typer av frågor och

” Om bara ett barn kan få känna sig mindre ensam så är allt värt det.

funderingar och vi precis har spelat en pjäs där det handlar om att inte hålla tyst så skapar vi en atmosfär där allt är okej, menar Aja.

En önskan att klasskompisar ska förstå

Ann-Sophie Palmer är projektledare för “Det ingen får veta om pappa”. Hon säger att projektet handlar om att lyfta barnens situation, och berättar att idén till projektet växte fram i möten med barnen som personalen på Solrosen träffar i sitt arbete.

– Flera barn har genom åren uttryckt att vi borde komma ut till deras skola och prata om det vi pratar

om på Solrosen. Vi vill sprida kunskap till skolbarn för att de ska få en ökad förståelse och därmed minska det stigma som barn till frihetsberövade ofta får uppleva. Vår bild är att det fortfarande är mycket skam och skuld förknippat med att ha frihetsberövade föräldrar. Förhoppningsvis öppnar föreställningen upp för samtal och kan samtidigt sprida kunskap så att fler barn vågar söka stöd.

Ann-Sophie menar att det saknas eller finns för lite stöd för barn till frihetsberövade föräldrar. Och att kunskapen generellt är låg om målgruppen på många håll i landet.

– Vi vill sprida information och kunskap inte bara till skolbarn utan även socialtjänsten, elevhälsan, lärare och andra aktörer om den här målgruppen. Att leva med en närstående i kriminalitet skapar många frågor hos barn. Ofta lägger barnen skulden på sig själv, de menar att de kanske kunde gjort något själva för att förhindra det, till exempel. Det är även många som funderar på varför föräldrar har gjort dumma saker. Här är det jätteviktigt att fånga upp dessa tankar och ge svar på frågor som barn kan ha samt att ge möjlighet för barn att bearbeta den egna livssituationen.

Solrosen erbjuder stöd utifrån individbehov

På Solrosen kan barn och familjer få olika typer av stöd utifrån sina olika behov. Vi når också föräldrar på insidan, som är häktade eller på anstalt vilket är en stor styrka med verksamheten anser Ann-Sophie.

– Många barn längtar jättemycket efter en förälder, eller så känner barnet att det är skönt att föräldern är borta. Ett frihetsberövande ser så olika ut i olika stadier och faser. Barnen reagerar olika och har därför behov av olika typer av stöd. Oavsett individ är föräldrarnas situation ofta

en stor hemlighet som man tror man är ensam om. Det som är bra med just Solrosen är att vi kan ge stöd till en familj under lång tid och finnas med i familjens olika faser. I en del verksamheter kan stöd till familjer vara begränsade i tid och man får ett visst antal samtal och ibland räcker ju inte det.

Aja Rodas ser hoppfullt på framtiden

Jag frågar Aja hur det var att växa upp under svåra förhållanden på 60- och 70-talet jämfört med hur det är idag. Hon menar att det har blivit bättre, men att mycket fortfarande behöver göras.

– Det fanns inte något som Solrosen när jag var liten. Inte ens socialtjänsten var inkopplad även fast min mamma drack och det var generellt mycket misär. Den här misären är ju fortfarande tabu, men om jag växte upp idag är jag övertygad om att jag hade blivit familjehemsplacerad. Jag var ett ensamt barn generellt sett. Det blir mycket sorg att bära när man inte har någon att prata med.

Aja menar att föräldrar tror att man skyddar barnen genom att inte prata om problemen, men att det i själva verket är helt tvärtom. Hon vill se ett öppnare klimat där alla bekymmer som barn kan utsättas för går att prata fritt om.

– Jag tror det finns många som lever med familjehemligheter, men hoppas och tror att det blir bättre tack vare verksamheter som Solrosen. Man kan också prata med någon annan vuxen, till exempel en kurator eller sjuksköterska på skolan. Jag önskar att jag hade fått se en sån här föreställning när jag var liten, för att förstå att jag inte var ensam. Teatern är så viktig, om bara ett barn kan få känna sig mindre ensam så är det värt allt, avslutar Aja.

– Det fanns inte något som Solrosen när jag var liten. Det blir mycket sorg att bära när man inte har någon att prata med, berättar Aja Rodas om sin egen uppväxt då hennes pappa var i fängelse.

Emil Mattsson

– visionär på tydlig grund

Första gången Emil Mattsson såg annonsen om att Räddningsmissionen sökte ny direktör reagerade han inte på den.

– Nej, jag var rektor på en gymnasieskola då och trivdes bra med det, berättar han. Men när människor i hans omgivning hörde av sig och tyckte att han skulle söka gjorde han det och fick jobbet. Nu har det snart gått tio år sedan dess och här berättar Räddningsmissionens direktör om att detta är det bästa beslut han tagit, vad som gör honom stolt och om organisationens viktiga uppdrag.

TEXT: JOACHIM LUNDELL / FOTO: ERIKA PERSSON, DAVID AHNSTEDT & SANDRA MALMTOFT

Emil Mattsson har varit direktör på Räddningsmissionen i snart tio år och har aldrig ångrat det yrkesvalet.

– Nej, jag har under hela mitt liv haft en längtan efter att göra något meningsfullt, som skapar skillnad på riktigt för människor. Jag vill kunna se tillbaka på mitt liv och kunna säga att jag gjort det allra bästa av det som blev mig givet, säger han.

Direktorsuppdraget – förvaltning och innovation

Skillnaden mellan jobbet som rektor och direktör är både liten och stor, berättar Emil.

– Mycket påminner om varandra. I båda typer av organisationer finns människor som brinner för att göra positiv skillnad i samhället. Men när det gäller uppdraget finns skillnader. Räddningsmissionen är jämfört med en skola en dynamisk organisation som befinner sig i ständig förändring. Det ligger i vår natur att utvecklas och anpassa oss efter omvärld och förutsättningar, säger han.

– Räddningsmissionen är en organisation som både behöver tänka och arbeta innovativt men också förvalta det vi har. Det innebär att vi måste locka till oss medarbetare och volontärer som dels vill vara med och utveckla nya verksamheter, men också gå in i det som redan finns och fungerar bra. Förvaltning och innovation lever hela tiden sida vid sida hos oss.

Stolt över mycket

Men skolmänniskan Emil Mattsson har också satt en tydlig prägel på Räddningsmissionen.

– Ja, jag tror att jag redan under anställningsintervjun pratade om att starta skola. Jag har hela tiden varit övertygad om att vi behövs där.

Och nu under hösten har Räddningsmissionens Communityskola startat sin verksamhet med två årskurs 7-klasser i Tynnered. Emils stolthet över detta går inte att ta miste på.

– Detta är en dröm som nu blivit verklighet, helt fantastiskt.

Jag hoppas att vi kan visa vägen för andra inom skolområdet. Jag kan inte tänka mig något bättre vaccin mot samhällsproblem än välfungerande skolor. Om skolorna funkar bra i tuffa områden så är det så mycket andra samhällsproblem som inte ens kommer att uppstå, menar han.

Emil är också stolt över det som görs i olika delar av organisationen varje dag.

– Jag fascinerar över att vi ständigt hittar sätt att finnas till för olika typer av människor i nya situationer utifrån samhällets utmaningar. Att vi finns med både med förebyggande insatser som skolan och vår matbutik, men också bland de akut behövande som hamnat mellan stolarna.

Emil berättar vidare om sina första intryck av Räddningsmissionens arbete.

– Lite koll hade jag väl på Räddningsmissionen innan jag började här, men de sociala frågorna fick kött och blod på ett sätt som jag inte riktigt kunde föreställa mig. Att få finnas med på caféet, våra boenden eller soppmässorna och möta människor med så många olika brokiga bakgrunder. Känslan av värme och den hoppfulla stämningen som finns där – det gör fortfarande ett väldigt starkt intryck på mig, förklarar han.

Vill bära visionen

Emil är en sann visionär med mycket kreativitet och entreprenöranda i sitt ledarskap.

– Det är väldigt tacksamt att vara en visionär i vår organisation och jag gillar att ge människor stort förtroende i det de gör. Jag vet sällan bäst hur våra verksamheter ska ledas. Därför är det så tryggt att vi har så extremt kompetenta ledare.

Kring Emil finns människor som inte alltid köper alla hans idéer och förslag rakt av.

– Jag är glad för styrelsen och andra personer som kan fånga upp mina tankar och hjälpa mig att prioritera och kanske sätta siffror på dem.

Jag tycker vi har en bra balans i det i våra ledningsgrupper. Men för mig som ledare är det också min roll att bära vår vision och ständigt prata om den. Det är mitt sätt att få med mig andra.

Ser organisationen som en bro mellan olika aktörer

När Emil ska förklara vad som driver och motiverar honom kommer orden lätt och han kommer snabbt in på kyrkans roll och möjligheter.

– Jag tror väldigt mycket på att kyrkan förvaltar en skatt som vi ibland håller för mycket för oss själva. Det är så tydligt i dag att politiken och det offentliga inte själva kan lösa samhällets alla problem. Här behövs ideella krafter och idéburna organisationer mer än någonsin. Det finns något i oss som rotad idéburen och kyrklig organisation som gör att vi har enkelt för att locka till oss engagerade och professionella medarbetare och volontärer. Dessa människor skapar goda förutsättningar för att lyckas väl med det vi gör.

I mars 2020 öppnade Räddningsmissionen sin sociala supermarket MatRätt. Här är Emil på invigningen tillsammans med Joakim Hagerius, Katerina Ingenlath, Ida-Lina Frisell och Samuel Haugsvedt.

Och precis här finns det en tydlig roll för Räddningsmissionen, menar Emil.

– Jag ser oss som en spjutspets i att försöka väcka kyrka och civilsamhälle till liv. Samhället står inför så många svåra utmaningar som gör att vi måste kavla upp ärmarna nu och

” Kyrkan förvaltar en skatt som vi ibland håller för mycket för oss själva.

vara modiga. Här tror jag också att Räddningsmissionen är unika med att kombinera en tydlig kristen grund med att också vara en slags hybridorganisation som är hemtama

i olika sammanhang och på så sätt kan vara brygga mellan olika aktörer

Emil menar att det ligger civilsamhällets natur att växa nerifrån med sin värdegrund och ett stort frivilligt engagemang.

– Jag ser Räddningsmissionen som ett växthus för den typen av ”nerifrån-engagemang”. En professor sa en gång apropå kyrkans samhällsengagemang att många människor kommer att söka sig till oss eftersom de ser vår potential att förändra samhället. Och att vi då inte ska tona ner vår kristna profil, utan tvärtom. ”Människor längtar efter trosfriska miljöer” sa han och det har fastnat hos mig. Min längtan är att vi ska vara en sådan organisation. En organisation som hämtar näring och inspiration från den kristna tron och där alla får vara med.

– Jag kan inte tänka mig något som är mer meningsfullt än att få vara med och utveckla Räddningsmissionen vidare. Jag tänker att vi bara har börjat.

EMIL MATTSSON

Ålder: 49 år

Bor: Lägenhet i Majorna

Familj: Gift med Monika, tre barn

Fritidsintressen: Hänga med familj och vänner. Friluftsliv: kajak, fjällvandring och löpning. Och musik såklart!

Framtidsdrömmar: Jag drömmer om ett samhälle där ingen människa blir kvar på perrongen, ett samhälle som präglas av gemenskap, solidaritet och tillit. Ett sådant samhälle vill jag med Räddningsmissionen vara med och forma.

”Emil har gjort ett fantastiskt bra arbete med att förtydliga och förankra vår värdegrund. Han har visat att den är en styrka i nästan alla sammanhang.”

Jenny Axebrink,
verksamhetschef idéburen
välfärd

”Han är en estradör och världsmästare på att höja stämningen i olika sammanhang med sin musikalitet och sin totalt fria inställning till allsång!”

Patti Hansén,
verksamhetschef
inom hemlöshet

Emil är en entreprenör med blick för samhällsutvecklingen, som har samlat en mycket kompetent och driven ledning för Räddningsmissionen.

Joakim Hagerius, ordförande
Räddningsmissionen

I januari 2020 deltog Emil i manifestationen "Rätt till tro" som ville stödja konvertiter i asylprocess och stå upp för religionsfriheten.

Eva Erlandsson

Eva Erlandsson
Pastor och verksamhetsledare
för Gatukyrkan

Ankaret

Vi hade känt varandra ett tag, kvinnan och jag. Hon hade kriminalitet och missbruk bakom sig, men nu gick det mycket bättre. Dock fanns det kvar några mindre åtal hon ännu inte fått straff för, det senaste brottet låg över 2 år tillbaka i tiden.

Det var kvällen innan hon skulle få sin uppsamlingsdom meddelad. Fängelse eller samhällstjänst? Två veckor tidigare hade vi varit i hovrätten.

Efteråt hade vi pratat igenom allt. Försökt tolka stämningen. Pratad om vad som egentligen hade hänt. Funderat på vad ett eventuellt 4-månaders fängelsestraff skulle få för konsekvenser för livet i övrigt. För relationer, för jobb och hur hon skulle klara det mentalt. Det kändes som att det inte fanns mer att säga.

Vi åkte ut till havet. Det var i början av juni, men ändå ganska grått och kallt. Jag hade med mig en termos med te. Vi såg ut över horisonten. Öar, enstaka båtar, några vindsurfare.

Vad skulle jag säga?

"Det kommer säkert att ordna sig" kändes inte som en bra replik. "Det finns nog en mening med allt" var om möjligt ännu sämre. Att nämna något om Gud, tja....., vi hade redan bett för detta många gånger. Det fanns med i botten, det räckte så.

Det finns möten där något helt sant och ärligt är det enda möjliga.

"Du" sa jag. "Se ut över havet. Nu är det juni. Vad tänker du kommer att se annorlunda ut här om ett halvår?"

"Inte mycket, lite gråare såklart. Men båtar kanske då också. Beror väl på vädret."

"Jag föreslår att vi bestämmer oss för att ses här då. Precis här. Oavsett vad domen i morgon blir. I början av december ses vi. Okej?"

Och där vände det på något sätt. Hon sa ja. Det gör vi, oavsett.

Jag har tänkt på det här ibland senare. När jag är med kring andra besked, annan oro. En cancerdiagnos, ett barn man inte har träffat på länge, ett negativt svar på asylansökan.

Också när någon säger att den inte vill leva längre. Att vi alltid kan försöka kasta ett ankare in i framtiden tillsammans. Bestämna att vi ska ses. Att det är värt så mycket.

Även om det bara blir en plan. Om fängelsemurar, nationsgränser, sjukdom eller ibland till och med döden gör det omöjligt.

Så kan vi ändå planera för en stund vid havet. Jag lovar, det är fint också i december. Särskilt om man har med sig en termos med varmt te.

TACK FÖRETAGSVÄNNER!

Att arbeta med social hållbarhet blir viktigare och viktigare för alla företag. Ett företagsengagemang är också ett bra sätt att samla anställda kring en gemensam fråga. Som företagsvän kan man skänka pengar eller varor, eller bidra med sin kompetens eller tid.

STRATEGISKA PARTNERS

Alexanderssons • BIC • Båstad-Gruppen AB • CORECO • Dagab • Dafgård • Elof Hansson
Essity • Findus • Fiskebäckslöppet • Göteborgs-Posten • Innocentdrinks • Lekolar AB
Liseberg • Malte Gustavsson frukt och grönt • Martin&Servera • Mars Sverige • Menigo
NA-KD • Newbody • Peab • Polfärskt • Pågen • Sandryds • Snabbgross • Spendrups
Svenska Mässan & Gothia Towers • Söderberg & Partners • Wallenstam

FÖRETAGSVÄNNER GULD

Aviko
Akuro KB
Appva
Beiersdorf
Cellmark
Fastighets AB Balder
Fristads
Greencarrier
Gymkompaniet
Interterminals
Media Konsult
Metabolt Center
Omega Point
StayHard
Tripoint
Vinci Nordic Foundation
Wallstreet
WSA LAW

FÖRETAGSVÄNNER SILVER

Arcam
Borås Djurpark AB
Cellmark
Donsötank
Ektank
Frejs Revisorer
Furetank charter AB
Göfast Gruppen AB
Göteborgs Hamn
Järven Healthcare
Kjellberg & Möller
Klädesholmen Seafood
Lindfors Arkitektkontor AB
Lindome Second hand
Markera
Platzer
REACHLOG
Skyltmax
Stadsbudskåren Göteborg
Terntank
Tingstad
Understandit
VBK
Vinga Ship Management

FÖRETAGSVÄNNER BRONS

Advokatfirman Glimstedt
BKK Betongkonsulten
Certego
Coldforce
Computime Electronics AB
Dansholmens småbåtshamn
EcoOnline
Erkesby Consulting
Elektro-Emanuel
Erséus Arkitekter
FAB
Gärdhagen Akustik
Göteborgs Fryshus
Hansen
Havstenssunds Ostron AB
Hemköp Frölunda Torg
Ica Nära Effkå
Järnartiklar
Lucky Punk
Lundin Revisionsbyrå
Luxlight
MJ Bok & Media
Newsec
Oatly
Orkla
Prevex AB
Proprius förvaltning
Redovisningsbyrå Öckerö AB
Rotary Gamlestaden
Rotary Örgryte
Råsaft
Sileo Kapital AB
Sirius Shipping
Svenska Orient Linien
TBS
Teleperformance
TMP
Trigger Company
Unitrafo Electric AB
Zeta
Zitac Consulting AB

Communityskolan inreds med återbrukade möbler från Lekolar

I augusti öppnar Communityskolan Tynnered vid Opaltorget. Räddningsmissionens första skola som genom goda samarbeten med universitet, näringslivet och närområdet syftar till att ge eleverna de bästa förutsättningarna för en god framtid. Företaget Lekolar, går nu in och stöttar initiativet med återbrukade möbler till ett värde av 500 000 kr.

“Detta är ett utmärkt tillfälle att använda de returer och demoproducter som annars bara står och samlar damm på vårt lager. Att återbruka dessa produkter och skapa en hållbar lärmiljö känns fantastiskt”, säger Daniel Helander, Projektansvarig från Lekolar.

“Ideellt engagemang och frivilliga gåvor betyder oerhört mycket för oss. Vi är så otroligt tacksamma för den här generösa samverkan vi har med Lekolar och vi hoppas att detta bara är början på vårt samarbete”, säger Emil Mattsson, direktor på Räddningsmissionen om det nya samarbetet med Lekolar.

Stort tack till Lekolar för ert engagemang och ert stora hjärta för barns utbildning!

BLI FÖRETAGSVÄN!

Är du intresserad av ett samarbete och vill ha mer info om vad det innebär att bli företagsvän till Räddningsmissionen?

Kontakta Johanna Salenfalk
johanna.salenfalk@
raddningsmissionen.se
0721-454228

3 sätt att stödja oss

1

Engångsgåva

Swish: 900 44 41
Postgiro: 90 04 44-1
Bankgiro: 900-4441

2

Månadsgivande

Ett månadsgivande betyder att mesta möjliga del av din gåva går direkt till vårt sociala arbete. Läs mer på www.raddningsmissionen.se/manadsgivare.

3

Ge en gåva till framtiden

Att skriva in Räddningsmissionen i ditt testamente är att hjälpa oss hjälpa andra. I framtiden. Det är något alla kan göra, även om du inte har möjlighet att ge en gåva idag. Att skänka via sitt testamente är ett smart sätt att ge mer i framtiden än vad man kan idag. Att upprätta ett testamente är enkelt och du kan själv bestämma hur dina tillgångar ska fördelas.

Räddningsmissionen samarbetar med advokatbyrå Advokaterna i Väst när det gäller juridiska frågor kring testamente och familjerätt.

Har du frågor eller vill ha mer information hemskickad till dig?

Maila till: testamente@raddningsmissionen.se

DRÖMMAR / TEXT: MEDIATORGET / ILLUSTRATION: DESIGNED BY STARLINE / FREEPIK

Varför ska vi drömma?

På Mediatorget har vi pratat om framtidsdrömmar och dagdrömmar från olika håll. Vi har funderat på tekniska innovationer och världsförbättringar. Vi har drömt tillsammans och till slut ställde någon frågan: - Varför ska vi drömma?

VAD ÄR MEDIATORGET?

Mediatorget är en daglig verksamhet där personer med intellektuella funktionsnedsättningar arbetar med film- och mediaproduktion. Här jobbar vi med kreativa och journalistiska uttryck och använder musik, film, internet, text och andra medier som verktyg. Verksamheten är sedan 2020 en del av Räddningsmissionen.

Texterna i det här reportaget är skrivna av deltagare på Mediatorget, med stöd av handledare.

Följ gärna Mediatorget på sociala medier:

Instagram: @mediatorget.tv
Facebook: Mediatorget
Youtube: Mediatorget

- Visioner och drömmar gör att man kan känna sig viktig, säger Abdullahi. Utan drömmar skulle det inte ha hänt så mycket viktigt i världen.

En orsak att drömma är att drömmen kan bli uppfylld.

Mediatorget började en gång i tiden, 2005, som en dröm. Julian drömde om att jobba med film och med hjälp av andra startades det som nu är Mediatorget. Det var en dröm som blev verklighet. En annan dröm som blev verklighet är Ulf's;

- 2010 blev min dröm uppfylld när jag fick intervju Mark Levengood under Leva och Fungera-mässan. Vi pratade om fördomar och människors värde. Min nästa intervjudröm är att intervju kungen om hans dyslexi.

Drömmar kan vara stora och mer som en fantasi, medan andra kan vara tankar som passerar förbi i vardagen.

- Orden "tänk om" är ju lite som att drömma fast vi inte är medvetna om det, funderar Krisztina. Till exempel "tänk om Corona kunde gå över någon gång", "tänk om nazismen kunde upphöra", "tänk om jag kunde bli miljonär".

Stora drömmar är svårare att hantera. Drömmen om fred på jorden, fullständig jämställdhet, att vi inte ska döma varandra, att folk ska sluta ha fördomar eller att stoppa klimathotet kan ge oss styrka, men också skapa frustration.

- När jag inser att det jag tänker mig inte blir som jag vill, eller när jag inser att drömmen inte kommer att uppfyllas blir jag frustrerad, säger Krisztina, så drömmar känns inte alltid positivt.

Morteza håller inte med. Han tycker att drömmar bara är positivt.

- Jag tror att både stora och små drömmar ger hopp, även när

drömmen inte blir uppfylld. Ibland behöver man kämpa för att nå sin dröm, ibland har man tur och av en slump kan en dröm bli förverkligad, säger han.

Vi har också diskuterat vad som skiljer drömmar från visioner, önsknings, mål eller idéer. Vi kom fram till att relationen till drömmande varierar från person till person och ordet kan ha olika betydelse eller värdeladdning för oss människor.

- Jag lever i nuet och tänker inte så mycket på kraften i drömmar. Jag är medveten om att det finns men tänker att "händer det så händer det",

säger Samuel eftertänksamt.

- Jag har inte drömmar jag har bara mål, säger Giovedi. Ett av mina mål är att efter pandemin starta ett band. Vi är just nu fyra medlemmar och letar efter trummis. I framtiden ska vi åka på turné i USA. Bandet är ett speed deathcore metalband.

En vanlig dröm som ofta uppkommer är den om drömjobbet.

- Jag skulle vilja kunna laga mat på en professionell nivå, ja till exempel som Gordon Ramsey, säger Alex.

- Jag vill bli skådespelare i en TV-serie, inflikar Yusef.

- Jag vill bli företagsledare, säger Abdullahi. Mitt företag ska bland annat driva ett lågbudgethotell och skapa arena-evenemang där vem som helst får delta.

För att vi ska ha en framtid behöver vi våra drömmar. Vi tror att drömmar är en naturlig och mycket mänsklig drivkraft och att allas drömmar är lika viktiga.

Försök att drömma så gott du kan, det spelar ingen roll vad andra tycker. Du och dina visioner är viktigare!

Punkdrömmen lever!

TEXT: JULIAN PARKER / FOTO: KRÄNKT OCH SÄNKT

I filmer från 80 och 90-talet framställdes punkare så gott som alltid som vandaler och huliganer.

Men i verkligheten är det tydligen inte så. En gammal klasskamrat från skolan var punkare med tuppkam, nitar och allt. Jag tyckte att han var en trevlig kille som inte alls verkade vara en vandal.

Jag har intervjuat två av medlemmarna från det Göteborgsbaserade punkbandet Kränkt och Sänkt.

Jag bad dem att berätta lite om bandets historia.

- Jag drömde om att spela i ett punkband ganska länge, berättar Putte Blomquist, en av bandets gitarrister. Jag ville spela punk på grund av enkelheten och att texterna handlade om viktiga saker.

När han flyttade till Göteborg hittade han andra som hade samma dröm och efter några år med olika namn

och medlemmar bildades Kränkt och Sänkt 2015.

- Jag spelade länge ganska hård metal och jag gillade att spela med andra och att stå på scenen, inflikar Christian Jernberg som är sångare i bandet. Men efter ett tag ville jag prova ett uttryck där texterna, ja, kanske hade djupare budskap och där det var mindre prestige inblandat.

Lever punken fortfarande? frågar jag.

- Ja, svarar båda bandmedlemmarna.

Christian berättar att återväxten är god, att det finns band där medlemmarna är mellan tolv och femton år.

När jag frågar dem om vilka drömmar de har för bandets framtid säger Christian att spela på Close Up-båten ligger högt upp på listan och Putte håller med. Close Up-båten är ett arrangemang som sker varje år på ett kryssningsfartyg som trafikerar östkusten. En 23 timmar

lång punkfestival med sexton punkband på scenen.

- Jag drömmer om att spela utomlands, säger Putte. Tyskland har en levande punkscen, kanske en tiodagars miniturné?

Framförallt verkar de se fram emot att kunna repa tillsammans, när covid - restriktionerna släpper, och de kan få tillgång till en replokal igen.

*"Han har slutat ställa frågor
Han har slutat ge några svar
Har helt slutat bli eld och lågor
Det är så det blir när man inte har något kvar"*

Ur "Fördömd och fördärvad" från albumet "Dansar du för nachos?" av Kränkt och Sänkt.

Tre röster om drömmar

TEXT & FOTO: KRISZTINA KEMÉNY & ROD-ALEXANDER GEORGESCU PÅ MEDIATORGET

Rod-Alexander Georgescu, deltagare på Mediatorget.

Vad längtar du till nu när restriktionerna blir lättare?
Att kunna resa till utlandet och mer inom Sverige

Vad ser du mest fram emot ska öppna igen? Bio

Vad saknar du mest att kunna göra just nu? Gå alla dagar på jobbet, kunna hälsa på min pappa i USA

Hur ser din framtid ut det kommande året? Bli mer självständig.

Vad tycker du har blivit mer viktigt under/efter pandemin? Socialt umgänge, att inte vara för mycket isolerad. Att få vara frisk.

5 snabba

Liseberg / bio
minnen / drömmar
sällskap / vara själv
zero / socker
jobba / semester

Krisztina Kemény, deltagare på Mediatorget.

Vad längtar du till nu när restriktionerna blir lättare?
Att resa och hälsa på släkt och vänner i Ungern.

Vad ser du mest fram emot ska öppna igen? Bio

Vad saknar du mest att kunna göra just nu? Gå alla dagar till jobbet och att ha rutiner och fokus.

Hur ser din framtid ut det kommande året? Jag hoppas ha ett mer ordnat liv.

Vad tycker du har blivit mer viktigt under/efter pandemin? Att man inte ska vara så mycket isolerad och att få fortsätta vara frisk.

5 snabba

Liseberg / bio
minnen / drömmar
sällskap / vara själv
zero / socker
jobba / semester

Ludvig Sjöstrand, vikarierande handledare på Mediatorget.

Vad längtar du till nu när restriktionerna blir lättare?
Konsserter, festivaler och andra kulturella arrangemang.

Vad ser du mest fram emot ska öppna igen? Jag ser fram emot att sitta i större större sällskap på tex restauranger. Att gränser ska öppna så man kan träffa släkt och vänner.

Vad saknar du mest att kunna göra just nu? Kramas

Hur ser din framtid ut det kommande året? Jag har många inplanerade projekt som jag hoppas kommer gå att genomföra.

Vad tycker du har blivit mer viktigt under/efter pandemin? Att ta hand om varandra och möta varandra även om man har olika åsikter...

5 snabba

Liseberg / bio
minnen / drömmar
sällskap / vara själv
zero / söker
jobba / semester

Julian Parker

Abdullahi Jamal

Giovanni Bergius

Skådespelardröm

TEXT: YOUSEF OWIDAT

Jag ska bli skådespelare i Sverige. En TV-serie. TV-serien ska vara en dramakomedi.

Jag ska spela en pojke som har en vän som är flicka. Dom bor vid en strand. Dom jobbar på restaurang. Skojar med varandra och gästerna. Dom ska ramla på stranden. Bara komedi. Och action. Flickan kan kong fu. Pojken kan boxning. Gangsters kommer. Pojken och flickan springer efter. Fångar dom och dödar dom.

Yousef Owidat

Morteza Ghodsi

Samuel Potter

Vi lever alla under samma himmel

Vi drömmer om en stad där ingen lämnas utanför. Där alla människor kan leva ett värdigt liv. Det är en vision som vi jobbar för varje dag. Även när livet trasslar till sig. När världen drabbas av en pandemi. När livet är orättvist. Vi är många som kämpar tillsammans. Var med oss!

Swisha till 900 44 41.

Tack för din gåva!

Räddningsmissionen